

Söndagens kanon, 2. kyrkotonen

Förkortad neumatisk sångart. D.M. Jaiçkov (1869-1953)

1. heirmos

For-dom stör-ta-de en ö-ver-mäk-tig kraft den fa-ra-ons-ka härs-mak-ten i dju - pet.

Her-ren, den all-ra högs-te, har ge-nom sitt människo-bli-van-de för-in-tat

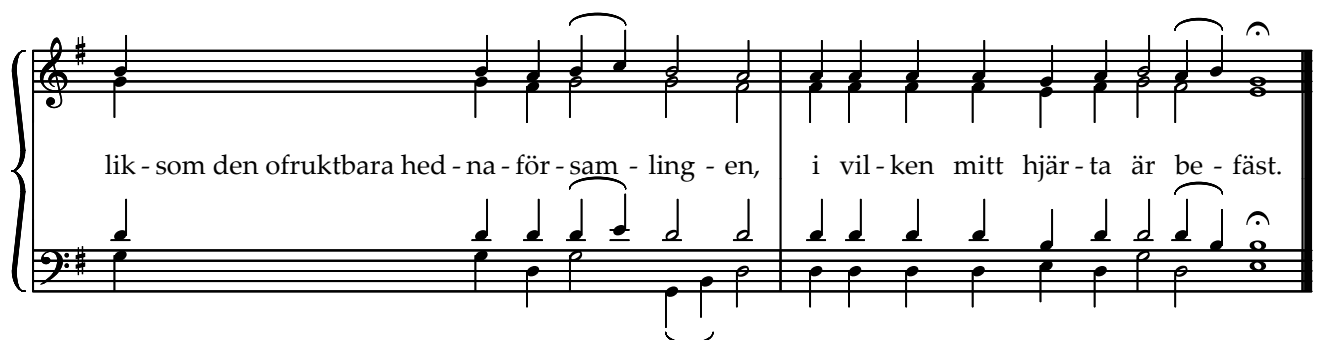

den alltigenom us-la syn-den. Stor-li-gen är han för-här-li-gad.

3. heirmos

Her-re, ö-de-mar-ken bloms-tra-de likt en lilj-a vid din till-kom-mel-se

lik-som den ofruktbara hed-na-för-sam-ling-en, i vil-ken mitt hjär-ta är be-fäst.

4. heirmos

Ur jung-frun fram-träd-de du, var-ken som sän-de-bud el-ler äng-el,

u-tan som Gud själv i mänsk-lig ges-talt, och du har frälst he-la min män-ni-sko-na-tur.

Där-för ro-par jag till dig: "Her-re, ä-ra va-re din makt."

5. heirmos

Kris-tus, vår Gud, du har bli-vit med-la-re mel-lan Gud och män-ni-skor

och ge-nom dig, Herre, har vi från o-kun-nig-he-tens mör-ker till-trä-de till din Fa-der,

6. heirmos

Lju-sets Upp-hovs-man. Där jag vält-rar mig i syn-dens djup,

å - kal - lar jag din för - bar - man - de kär - leks o - ut - grund - li - ga djup.

Gud, för mig upp ur för - gäng - el - sen.

7. heirmos

På den lag - lö - se våldshärskarens gudi vidriga befallning steg lå - gan upp,

men Kris - tus ut - gjöt Andens dagg över de gud - fruk - ti - ga yng - ling - ar - na,

han som är välsignad och stor - li - gen för - här - li - gad.

8. heirmos

For-dom i Babylon verkade den brinnan - de ug - nen på Guds be-fall-ning tve-fal-digt,

dels brän-de den upp kal-dé - er-na, dels be-stänk-te den de tro-en-de med dagg,

me - dan de sjöng: "Lo - va Her - ren, ni al - la Her - rens verk!"

9. heirmos

Den be - gyn - nel - se - lö - sa Fa - derns Son, han som är Gud och Her - re,

blev män - niska av Jungfrun och up - pen - ba - ra - de sig för oss,

för att upp - ly - sa dem som är i mörk-ret och sam - la i - hop de för - sking - ra - de.

Där-för prisar vi den all-be-sjung-na Guds-fö-ders-kan.